

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **žalobcu: Obec O. V.**, zastúpeného advokátom *JUDr. M. V.*, Advokátska kancelária so sídlom L., proti **žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 16. marca 2009 č. 09-11457/9296-2:530/Rý, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 193/09-59 zo dňa 9. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 193/09-59 zo dňa 9. marca 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného uvedené v úvodnej časti tohto rozhodnutia a jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že stavebný úrad obce O. L. rozhodnutím č. 78/2008 právoplatným dňa 14.6.2008 umiestnil stavbu „K. – O. V.“ na návrh obce O. V., na pozemkoch parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. v k.ú. O. V.; vo výroku uvedeného rozhodnutia stavebný úrad konštatoval, že predložená projektová dokumentácia rieši návrh odkanalizovania rodinných domov splaškovou kanalizáciou, ktorá bude odpadové vody odvádzať na navrhovanú COV, tiež citoval zo stanoviska Obvodného úradu životného prostredia D. K., pracovisko N., štátna vodná správa, zo dňa 3.10.2007,

podľa ktorého odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd obce O. V. je riešené v rámci stavby „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, na ktorú bolo vydané rozhodnutie o umiestnení stavby pod č. 04/0140/BO zo dňa 12.7.2004 spoločným stavebným úradom – obec Bobrov (právoplatné dňa 16.8.2004), ako aj stavebné povolenie Obvodným úradom životného prostredia v Dolnom Kubíne, pracovisko Námestovo, pod č. 2005/00194/NO-AS zo dňa 22.6.2005 (právoplatné dňa 5.8.2005); na základe podnetu O. v. s., a.s. D.K. Krajský stavebný úrad v Žiline, odbor štátnej stavebnej správy, rozhodnutím č. 2008/00915/dub zo dňa 18.11.2008 v mimoodvolacom konaní postupom podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušil právoplatné rozhodnutie obce O. L. č. 78/2008 zo dňa 19.5.2008 z dôvodu porušenia § 46 správneho poriadku a § 37 stavebného zákona; vydaniu rozhodnutia predchádzalo oznámenie krajského stavebného úradu zo dňa 10.10.2008 o začatí uvedeného konania o preskúmaní napadnutého územného rozhodnutia mimo odvolacieho konania, pričom upovedomenie o začatí tohto konania bolo oznámené verejnou vyhláškou na úradnej tabuli obce O. V. po dobu 15 dní; v odôvodnení rozhodnutia Krajský stavebný úrad v Žiline vytkol stavebnému úradu – obci O. L. nedostatky pri oznámení o začatí predmetného územného konania, ďalej chýbajúce náležitosti v zápisnici o priebehu územného konania a o prijatých záveroch a konštatoval najmä, že obec O. L. ako stavebný úrad v územnom konaní neuviedla územno-plánovacie podklady, na základe ktorých rozhodovala, neposúdila návrh na vydanie územného rozhodnutia z hľadiska potrieb v území a jeho dôsledkov, ako aj predchádzajúceho právoplatného územného rozhodnutia a právoplatného stavebného povolenia a pred vydaním územného rozhodnutia nezabezpečila súlad stanovísk dotknutých orgánov; krajský stavebný úrad poukázal na stanovisko Obvodného úradu životného prostredia D.K., pracovisko v N., zo dňa 6.3.2008 k územnému konaniu a s poukazom na § 140a ods. 1 a § 140b ods. 1 stavebného zákona konštatoval, že obsah záväzného stanoviska orgánu verejnej správy je pre správny orgán v konaní podľa stavebného zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s ostatnými podkladmi nemožno vo veci rozhodnúť; nakoniec krajský stavebný úrad uzavrel, že obec O. L. ako príslušný stavebný úrad postupoval v rozpore s § 37, § 126, s § 140a a § 140b stavebného zákona a s § 46 správneho poriadku, čo podľa jeho názoru potvrdzuje aj Krajský úrad životného prostredia v Žiline, ktorý vo svojom stanovisku zo dňa 3.9.2008 uviedol, že územné rozhodnutie č. 78/2008 bolo namietané príslušným orgánom životného prostredia s tým, že jeho stanovisko je nesúhlasné s odôvodnením zrušeného územného rozhodnutia.

Krajský súd posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona v spojení s § 70 stavebného zákona a v spojení s § 140b ods. 1 uvedeného zákona.

Krajský súd konštatoval, že z nesporných vyjadrení účastníkov i z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v obci O. V. je riešené v rámci stavby „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, na ktorú bolo príslušnými orgánmi vydané právoplatné územné rozhodnutie (16.8.2004) i právoplatné Stavebné povolenie (5.8.2005), pričom v stavebnom konaní s realizáciou uvedenej stavby súhlasil i žalobca, jeho záväzné stanovisko k tejto stavbe bolo nielen podkladom pre rozhodovanie v uvedenom konaní, ale platilo a naďalej platí vo všetkých povolovacích konaniach týkajúcich sa stavby podobného predmetu a účelu. Podľa názoru krajského súdu z listinných podkladov je zrejmé, že napadnutým rozhodnutím zrušené územné rozhodnutie obce O. L. na stavbu kanalizácie a čističky odpadových vôd pre obec O. V. nemôže obstať popri skoršom územnom rozhodnutí a stavebnom povolení na riešenie obecnej kanalizácie v rámci spoločného projektu pre región Orava. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že stavebný úrad obce O. L. pred vydaním predmetného územného rozhodnutia nezabezpečil súlad navrhovanej stavby s uvedenými skoršími rozhodnutiami a záväznou dokumentáciou, stanoviskami Obvodného úradu životného prostredia v Dolnom

Kubíne a Krajského úradu životného prostredia v Žiline a vydal územné rozhodnutie na stavbu verejnej obecnej kanalizácie a čističky odpadových vôd, ktorá sa má realizovať na základe predchádzajúcich právoplatných rozhodnutí v rámci spoločného projektu pre celý región Orava. Dospel k záveru, že predmetné územné rozhodnutie je preto z tohto hľadiska v rozpore s hmotným právom, keďže podstata jeho nezákonnosti teda nespočíva v porušení procesných princípov (prekážka veci rozhodnutej), ale v nesplnení hmotnoprávných podmienok umiestnenia predmetnej stavby pre jej nesúlad s predchádzajúcimi rozhodnutiami o danom území. Mal za to, že je nepochybné, že v obci môže byť realizovaná len jedna verejná kanalizácia a preto ak je tento druh stavby už vyriešený právoplatnými rozhodnutiami príslušných orgánov, nemožno umiestniť v tej istej obci inú stavbu verejnej kanalizácie bez toho, aby nedošlo k zmene či zrušeniu pôvodných rozhodnutí.

Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o nedostatku aktívnej legitímácie O. v. s., a.s. D. K. na podanie podnetu na preskúmanie územného rozhodnutia obce O. L. v mimoodvolacom konaní, krajský súd dospel k názoru, že v zmysle § 65 správneho poriadku môže príslušný správny orgán preskúmať právoplatné rozhodnutie na základe podnetu ktoréhokoľvek subjektu alebo aj z vlastného podnetu, preto nie je podstatné, kto v danom prípade preskúmanie predmetného územného rozhodnutia inicioval.

Krajský súd považoval za nedôvodnú aj námietku žalobcu, že sa nemal možnosť vyjadriť k veci pred vydaním napadnutého rozhodnutia, pretože z obsahu spisu vyplynulo, že Krajský stavebný úrad v Žiline začatie konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania žalobcovi oznámil, keď upovedomenie bolo zverejnené v obci O. V. verejnou vyhláškou vyvesenou na úradnej tabuli obce po dobu 15 dní.

Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli v súlade so zákonom, nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi pre neúspech v konaní nepriznal náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250 písm. j/ ods. 2, písm. a/, b/, d/, e/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania namietal, že prvostupňový súd v danej veci dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu záveru. Uviedol, že z výsledkov dokazovania v danej veci vyplýva, že krajský stavebný úrad v napadnutom rozhodnutí Obci O. V. (zrejme Obci O. L.) predovšetkým vyčíta, že sa nevyporiadala so stanoviskom Obvodného úradu životného prostredia D. K. zo dňa 6.3.2008, v ktorom upozornil, že odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd obce O. V. je už riešené v rámci stavby Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie právoplatne dňa 5.8.2005 pre stavebníka O. v. s., a.s. D. K. a podľa názoru Obvodného úradu životného prostredia D. K. vydanie rozhodnutia pre žalobcu by odporovalo všeobecnej zásade uplatňovanej v právnom poriadku o prekážke rozhodnutia o veci už raz rozhodnutej. Namietal, že Krajský stavebný úrad v Žiline pri vydaní rozhodnutia č. 2008/00915/dub nesprávne aplikoval zásadu res iudicate. Poukázal na to, že pokiaľ ide o prekážku veci rozhodnutej, musia byť splnené zákonné podmienky kumulatívne, avšak v danom prípade ide výlučne len o totožnosť účelu stavby (resp. jej časti, pretože stavebné povolenie pre Oravskú vodárenskú spoločnosť sa týka viacerých obcí, nielen O. V.). S poukazom na príklady vydávania stavebných povolení iným subjektom k viacerým stavbám, uviedol, že poňatie zásady res iudicata je neprípustné a absolútne nesprávne, z ktorých dôvodov konštatovanie Obce O. V. v predmetnom územnom rozhodnutí, že

stanovisko Obvodného úradu životného prostredia D.K.sa týka územného rozhodnutia a stavebné povolenia na inú, nie rovnakú stavbu, je dostatočným vyporiadanim sa s námietkou údajného porušenia zásady veci už rozhodnutej. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž 31/2002, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že zmysel správneho konania a dôležitosť dodržiavania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná premetom konania, ako aj, že zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (§ 65 správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom, teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. A či právoplatné rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. Vyslovil názor, že podnet Oravskej vodárenskej spoločnosti nemá aktívnu legitimáciu ako účastník v predmetnom konaní a predovšetkým v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, ale v danom prípade sa javí ako zúčastnená osoba v zmysle procesnej strany, neprináleží jej podávať opravné prostriedky v tomto konaní. Poukázal na skutočnosť, že obec O. V. disponuje vlastnou vodárenskou spoločnosťou a taktiež sa uchádza z pohľadu konkurenčného prostredia o finančnú podporu EÚ na stavbu „K. - O. V.“. Zastával názor, že krajský stavebný úrad pri vydaní rozhodnutia sa neriadil uvedenými zásadami, keď pri vydaní rozhodnutia neobjasnil všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci a nezabezpečil stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, s poukazom na to, že žalobca ako účastník konania nemal možnosť sa pred vydaním rozhodnutia k veci vyjadriť. Poukázal na to, že pokiaľ ide o projekt O. v. s., a.s. D. K. „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, nemohla aktívne vstúpiť či už prostredníctvom starostu obce za predpokladu schválenia s vyššie uvedeným projektom prostredníctvom obecného zastupiteľstva O. V. v konaní o tomto projekte, nakoľko sa jednalo o vec zásadného významu.

Žalovaný na odvolanie žalobcu sa vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v stanovisku, ktoré podal k žalobe. Nesúhlasil s dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho odvolaní. Nepovažoval tvrdenia žalobcu uvádzané v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu za tvrdenia odôvodňujúce zrušenie rozhodnutia ministerstva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým správny orgán prvého stupňa zrušil právoplatné rozhodnutie stavebného úradu v O. L. č. 78/2008 zo dňa 19.5.2008 v konaní mimo odvolania podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku, ktorým bola umiestnená stavba „K. - O. V.“, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj

napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán rozhodoval s konečnou platnosťou o zrušení rozhodnutia stavebného úradu v mimo odvolacom konaní podľa § 65 správneho poriadku.

Medzi účastníkmi ostala sporná aplikácia ustanovenia § 65 správneho poriadku, ako základný predpoklad zrušenia rozhodnutia v mimo odvolacom konaní Krajským stavebným úradom v Žiline, keď správne orgány oboch stupňov tvrdili, že rozhodnutie, ktoré bolo predmetom preskúmania v mimo odvolacom konaní trpelo vadou nezákonnosti a žalobca tvrdil, že rozhodnutie o umiestnení stavby „K. – O. V.“ bolo vydané v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov odvolací súd zameral svoju pozornosť, či v danom prípade správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade s právnou úpravou predpokladanou zákonodarcom pre postup správneho orgánu v konaní o preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní.

Podľa § 65 ods. 1, 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok, rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Pri preskúvaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z hľadiska svojej právnej povahy ako mimoriadny prostriedok má charakter dozorového opravného prostriedku. Preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní sa môže vzťahovať na všetky druhy rozhodnutí vydaných v správnom konaní vrátane rozhodnutí vydaných v rámci uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov (napr. obnova konania, protest prokurátora a pod.). Predmetom preskúmania rozhodnutia môžu byť nielen rozhodnutia vo veci, ale aj procesné rozhodnutia, a to spravidla tie, proti ktorým správny poriadok pripúšťa opravný prostriedok. Tie, proti ktorým sa opravný prostriedok nepripúšťa, sa preskúmajú až v rámci odvolania proti meritórnemu rozhodnutiu.

Dôvodom na uplatnenie preskúmania rozhodnutia v mimoodvolacom konaní je jeho nezákonnosť, do úvahy teda neprichádza preskúmanie rozhodnutí nesprávnych, neúčelných a nehospodárnych, ak neodporujú zákonom. Na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je právny nárok.

Predpokladom na uplatnenie tohto opravného prostriedku je právoplatnosť rozhodnutia, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide o rozhodnutie prvostupňového orgánu alebo až druhostupňového orgánu.

Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania môže dať ktokoľvek, nielen účastník konania. Podnet ktoréhokoľvek subjektu podaný mimo odvolacieho konania nemá povahu podania, ktorým sa začína správne konanie (§ 19) ako napr. v prípade obnovy konania. Ak správny orgán nezistí dôvod na preskúmanie rozhodnutia, vybaví vec neformálnym oznámením.

Podnetom na začatie konania podaným fyzickou alebo právnickou osobou môže byť buď podanie, ktoré je takto výslovne označené, alebo podanie sťažnosti podľa osobitného zákona.

Konanie o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa začína dňom, keď orgán nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, urobil prvý úkon smerujúci k preskúmaniu rozhodnutia.

Správny poriadok výslovne neustanovuje procesný postup pri preskúmaní rozhodnutí mimo odvolacieho konania. Uvádza len finálne formy, do ktorých môže toto konanie vyústiť. Ide o to, či pri preskúmaní pôvodného rozhodnutia sa postupuje podľa správneho poriadku (tretej časti) alebo až do vydania nového rozhodnutia sa postupuje neformálne.

Formálny procesný postup pri preskúmaní rozhodnutí mimo odvolacieho konania je modifikovaný dvoma skutočnosťami a to preskúmanie je z hľadiska svojej podstaty dozorovým prostriedkom a obsahom tohto inštitútu je preskúmanie právnych nedostatkov, t. j. odstraňovanie rozporov rozhodnutí so zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi.

Všeobecne záväznými právnymi predpismi sa rozumejú nariadenia vlády, vyhlášky, výnosy a opatrenia ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy, ktoré boli vyhlásené alebo oznámené v Zbierke zákonov. Vyhlasovanie všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a vyhlasovanie všeobecne záväzných nariadení obcí upravujú osobitné predpisy. Vyhlášky špecializovaných obvodných a krajských úradov nadobúdajú platnosť uverejnením oznámenia o ich vydaní vo Vestníku vlády Slovenskej republiky. Účinnosť nadobúdajú najskôr dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky, ak v nich nie je ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti.

Na základe výsledkov preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán rozhodnutie zruší alebo zmení. Či dôjde k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutia, posúdi správny orgán podľa okolností konkrétneho prípadu. Dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia môže byť len nezákonnosť rozhodnutia.

Výsledkom mimo odvolacieho konania je vydanie rozhodnutia, ak sa preskúmané rozhodnutie s konečnou platnosťou zruší (napr. vtedy, ak nemalo byť vydané vôbec), alebo ak sa preskúmané rozhodnutie zruší a vec sa vráti späť správne orgánu, ktorý pôvodné rozhodnutie vydal, na nové konanie a rozhodnutie.

Pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán vychádza zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia teda musela existovať už v čase vydania rozhodnutia. Do úvahy preto nemožno brať ani zmenu právnych predpisov, ku ktorej došlo po vydaní rozhodnutia.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v danej veci náležite v intenciách uvedených vyššie, vo veci náležite vychádzali zo skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, na základe ktorých dospeli

k správne právnemu záveru a svoje rozhodnutia taktiež riadne odôvodnili, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa Krajského stavebného úradu, odbor štátnej stavebnej správy v Žiline č. 2008/00915/dub zo dňa 18.11.2008, ktorým prvostupňový správny orgán v konaní mimo odvolania podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku z dôvodu porušenia § 46 správneho poriadku a § 37 stavebného zákona zrušil právoplatné rozhodnutie Obce O. L. č. 78/2008 zo dňa 19.5.2008, ktorým bola umiestnená stavba „K. - O. V. na pozemkoch parc. č. X.-X., X.-X. kat. úz. O. V. pre stavebníka Obec O. V..

Ďalej odvolací súd zistil, že Krajský stavebný úrad v Žiline v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 18.11.2008 konštatuje, že po preskúmaní rozhodnutia Obce O. L. zo dňa 19.5.2008 o umiestnení stavby zistil, že Obec O. L. ako príslušný stavebný úrad, nepostupovala v súlade s ustanoveniami správneho poriadku a stavebného zákona. Uviedol, že zo skutkových zistení preskúmanej veci vyplýva, že oznámenie o začatí územného konania nebolo zverejnené verejnou vyhláškou podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona, ako aj že predložená zápisnica nebola spracovaná v súlade s § 22 správneho poriadku, keďže v nej chýba, ako konanie prebiehalo a aké závery sa prijali. Ďalej konštatoval, že Obec O. L. ako stavebný úrad nepostupovala v súlade s § 37 stavebného zákona, keď v územnom rozhodnutí neuviedla územnoplánovacie podklady, na základe ktorých rozhodovala, neposúdila návrh na vydanie územného rozhodnutia z hľadiska potrieb v území a jeho dôsledkov ako aj predchádzajúceho právoplatného územného rozhodnutia a právoplatného stavebného povolenia a pred vydaním územného rozhodnutia nezabezpečila súlad stanovísk dotknutých orgánov. Poukázal na to, že v preskúmanom územnom rozhodnutí stavebný úrad v odôvodnení len všeobecne konštatoval, že predložený návrh bol preskúmaný z hľadísk uvedených v §§ 35 a nasl. stavebného zákona, kde bolo zistené, že uskutočnením stavby nie sú ohrozené záujmy spoločnosti ani neprimerane obmedzené alebo ohrozené práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, ako aj že v priebehu územného konania nenašiel také dôvody, ktoré by bránili vydaniu predmetného územného rozhodnutia. Krajský stavebný úrad dospel k záveru, že Obec O. L. ako príslušný stavebný úrad postupovala v rozpore s ustanoveniami § 37, § 126, § 140a, § 140b stavebného zákona a § 46 správneho poriadku, s poukazom na to, že to potvrdzuje aj Krajský úrad životného prostredia v Žiline, ktorý vo svojom stanovisku zo dňa 3.9.2008 uviedol, že územné rozhodnutie č. 78/2008 bolo pripomienkované resp. boli vznesené námietky od príslušného orgánu životného prostredia s tým, že stanovisko je nesúhlasné s odôvodnením, tvrdiac, že v súčasnosti existuje právny stav, t.j. platné územné a stavebné rozhodnutie na podobnú akciu resp. toho istého účelu pre OVS a.s. D. K., vysloviac názor, že stavebný úrad sa s predmetným stanoviskom nevysporiadal.

Odvolací súd mal súčasne preukázané, že v územnom konaní vedenom staveným úradom – Obec O. L. vydaniu územného rozhodnutia zo dňa 19.5.2008 č. 78/2008 predchádzalo vydanie stanoviska Obvodným úradom životného prostredia D. K., pracovisko N. zo dňa 6.3.2008 k územnému konaniu, v ktorom obvodný úrad upozornil, že odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd obce O. V. je riešené v rámci stavby „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, na ktorú stavbu bolo vydané právoplatné územné rozhodnutie dňa 16.8.2004 a právoplatné stavebné povolenie dňa 5.8.2005, s poukazom na to, že v stavebnom konaní bolo dňa 17.1.2005 vydané súhlasné stanovisko Obce O. V. a po vydaní stavebného povolenia sa obec O. V. neodvolala, ako aj na to, že podľa § 70 stavebného zákona stavebné povolenie je záväzné aj pre právnych

nástupcov konania, pričom v závere stanoviska orgán štátnej správy zdôraznil, že vydanie nového rozhodnutia vo veci zmeny alebo zrušenia predchádzajúceho povolenia, by odporovalo všeobecnej zásade uplatňovanej v právnom poriadku o prekážke rozhodovania vo veci už rozhodnutej.

Zákonodarca v právnej norme § 65 správneho poriadku ustanovuje zákonné podmienky, na základe ktorých príslušný správny orgán v zmysle právnej normy § 65 ods. 1 môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať právoplatné rozhodnutie podriadeného správneho orgánu, či preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom, pričom podkladom pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia je právny stav a skutkové okolnosti v čase vydania preskúmaného rozhodnutia (§ 65 ods. 3) a výsledkom takéhoto konania je vydanie rozhodnutia, ktorým sa preskúmané rozhodnutie zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom alebo všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 65 ods. 2).

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd dospel k zhodnému názoru ako súd prvého stupňa, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR ako odvolací správny orgán správne a v súlade so zákonom postupoval, keď rozhodnutím zo dňa 16.3.2009 potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline zo dňa 18.11.2008.

Povinnosťou stavebného úradu v územnom konaní je postupovať a rozhodovať v súlade s právnymi normami ustanovenými v stavebnom zákone v spojení s právnymi normami ustanovenými v správnom poriadku. Jeho rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku v spojení s § 140 stavebného zákona).

Vzhľadom k uvedenému bolo povinnosťou Obce O. L. ako príslušného stavebného úradu v územnom konaní o umiestnenie stavby „K. - O. V.“ pre stavebníka Obec O. V. postupovať v súlade s § 37 stavebného zákona v spojení s § 126, s § 140a a s §140b tohto zákona.

Podľa § 37 ods. 1, 2, 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov - stavebný zákon, podkladom pre vydanie

územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Z citovaných právnych noriem pre stavebný úrad Obec O. L. pred vydaním rozhodnutia o umiestnení predmetnej stavby pre stavebníka O. V., keďže išlo o stavbu, ktorá sa svojím charakterom dotýkala záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, o vodách, o vplyvoch na životné prostredie, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, vyplývala povinnosť vyžiadať si záväzné stanoviská dotknutých orgánov podľa § 140a stavebného zákona (§ 37 ods. 1, 3 stavebného zákona) a rozhodnúť na základe zadovážených stanovísk dotknutých orgánov

podľa § 140a (§ 126 ods. 1 stavebného zákona), ktoré boli pre stavebný úrad záväzné (§ 140b ods. 1 stavebného zákona). Pokiaľ teda v územnom konaní vydaní územného rozhodnutia zo dňa 19.5.2008 predchádzalo vydanie stanoviska Obvodného úradu životného prostredia D. K., pracovisko N. zo dňa 6.3.2008, v ktorom obvodný úrad upozornil, že odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd obce O. V. je riešené v rámci stavby „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, na ktorú stavbu bolo vydané právoplatné územné rozhodnutie dňa 16.8.2004 a právoplatné stavebné povolenie dňa 5.8.2005, s poukazom na to, že podľa § 70 stavebného zákona stavebné povolenie je záväzné aj pre právnych nástupcov konania, pričom v závere stanoviska orgán štátnej správy zdôraznil, že vydanie nového rozhodnutia vo veci zmeny alebo zrušenia predchádzajúceho povolenia, by odporovalo všeobecnej zásade uplatňovanej v právnom poriadku o prekážke rozhodovania vo veci už rozhodnutej, bolo povinnosťou stavebného úradu pri posudzovaní dôvodnosti návrhu stavebníka na vydanie územného rozhodnutia prihliadnuť na uvedené stanovisko, ktoré podľa § 126 ods. 1 a § 140b ods. 1 bolo preň záväzné.

Vzhľadom k tomu, že Obec O. L. vydala rozhodnutie o umiestnení stavby „K. - O. V.“ napriek tomu, že odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd obce O. V. bolo riešené v rámci stavby „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, na ktorú stavbu bolo vydané právoplatné územné rozhodnutie a aj právoplatné stavebné povolenie, na ktorú skutočnosť bola upozornená v záväznom stanovisku Obvodného úradu životného prostredia D. K., vydala rozhodnutie nielenže nerešpektujúc záväzné stanovisko príslušného dotknutého orgánu štátnej správy, teda v rozpore s § 126 ods. 1 a s § 140a a s § 140b ods. 1 stavebného zákona, ale aj v rozpore s § 37 stavebného zákona, keďže náležite neposúdila vhodnosť, účelnosť a potrebnosť požadovaného opatrenia v území ako aj jeho dôsledkov, a teda náležite nepreskúmala návrh a jeho súlad s podkladmi a s predchádzajúcimi rozhodnutiami o území. Z uvedených dôvodov odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že predmetné územné rozhodnutie bolo v rozpore s hmotným právom, keďže podstata jeho nezákonnosti nespočívala v porušení procesných princípov (prekážka veci rozhodnutej), ale v nesplnení hmotnoprávných podmienok umiestnenia predmetnej stavby pre jej nesúlad s predchádzajúcimi rozhodnutiami o danom území.

Odvolací súd považoval za právne irelevantné tvrdenie žalobcu, že O. v. s. nemala aktívnu legitimáciu ako účastník v predmetnom konaní a predovšetkým v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku na podanie podnetu na začatie mimo odvolacieho konania. Z právnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 65 ods. 1 správneho poriadku výslovne vyplýva, že príslušný správny orgán môže preskúmať právoplatné rozhodnutie na základe podnetu ktoréhokoľvek subjektu alebo aj z vlastného podnetu, z ktorých dôvodov sa odvolací súd stotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu, že nie je podstatné, kto v danom prípade preskúmanie predmetného územného rozhodnutia inicioval, pričom podnetom na začatie mimo odvolacieho konania podaným fyzickou alebo právnickou osobou môže byť akékoľvek podanie, ktoré je buď takto výslovne označené, alebo podané vo forme sťažnosti podľa osobitného zákona.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov taktiež neprihliadol na ďalšiu námietku žalobcu, že krajský stavebný úrad pri vydaní rozhodnutia sa neriadil namietanými zásadami, keď pri vydaní rozhodnutia neobjasnil všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci a nezabezpečil stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, s poukazom na to, že žalobca ako účastník konania nemal možnosť sa pred vydaním rozhodnutia k veci vyjadriť. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že krajský stavebný úrad po vyžiadaní si spisového materiálu

od stavebného úradu obce O. L. a začatí konania o preskúmanie napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania mal preukázané, že verejná vyhláška, ktorou bolo oznámené začatie mimoodvolacieho konania v predmetnej veci, bola na úradnej tabuli obce po dobu 15 dní, teda žalobca mal vedomosť o začatí konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a mal teda možnosť sa k veci vyjadriť.

Odvolací súd nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že pokiaľ ide o projekt O. v. s., a.s. D. K. „Zásobovanie vodou, odkanalizovanie a čistenie odpadových vôd v regióne Orava“, nemohla obec aktívne vstúpiť, či už prostredníctvom starostu obce za predpokladu schválenia vyššie uvedeného projektu prostredníctvom obecného zastupiteľstva O. V. v konaní o tomto projekte, nakoľko sa jednalo o vec zásadného významu. Zo skutkových zistení v danom prípade vyplýva, že v stavebnom konaní bolo dňa 17.1.2005 vydané súhlasné stanovisko Obce O. V. a po vydaní stavebného povolenia sa obec O. V. neodvolala. Z uvedených skutočností je teda zrejmé, že obec ako účastník stavebného konania mala právo sa k veci výstavby kanalizácie na základe uvedeného projektu vyjadriť, pričom jej súhlasné stanovisko k tejto stavbe ju zaväzuje aj do budúcnosti.

Vychádzajúc zo zistených záverov vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu žalovaného a rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali a rozhodli v súlade so zákonom, a preto odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol, rozhodol vo veci vecne a právne správne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože bol v tomto konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 23. novembra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth